

HÚSVÉTI ÜZENET

2010

Aki feltekint a keresztre, az üdvözülni fog

A Leányfalut átszelő főútról felkanyarodva a katolikus templomhoz, az utca elején egy kereszt áll, a megfeszített Krisztus látványa fogad bennünket. A kőkereszt méreténél fogva szinte belekiált a környezetébe: Érted feszítettek meg, hogy életed legyen, nem is akármilyen, hanem örök életed!

A betonkereszt középső részén korábban ki volt hagyva hely arra, hogy valamilyen felirat, üzenet álljon ott az emberek számára. A legtöbb, a megfeszített Krisztust ábrázoló kereszten az INRI felirat található, aminek jelentése: Jézus, a Názáreti, a Zsidók Királya. Másik gyakori keresztfelirat, amelyet régebbi kereszteken olvashatunk: Üdvözlégy, Szent Keresztfá.

Amikor kófaragó barátom megkérdezte, mit vésson a keresztre, arra kértem, a felirat az legyen: „Aki feltekint a keresztre, az üdvözülni fog”.

Mit jelent ez a bibliai mondat az ember számára napjainkban? Aki egy kicsit is ismeri az Újszövetség János evangéliumát, az tudja, nem más, mint annak kifejezése, hogy szemünket és a szívünket hozzá emeljük. „Feltekintenek arra” - törekvés az ember számára. Az egyház egész liturgiája, Isten tisztelete nem más, mint feltekintés arra, akit értünk megkínóztak, keresztlúszúrtak, majd megfeszítettek, akinek az arcát az év legfontosabb napján, nagypénteken az egész világ elé tárja. „Nézzétek: a kereszt fája, melyen a világ üdvössége függött”.

Urunk Istenünk add, hogy föltekintsünk Rád! Soha ne menjünk el a kereszted mellett közömbösen, mert előbb-utóbb szüksége van minden embernek arra, hogy a tekintetével az Megfeszített Istent keresse!

Mindennapi életünk forgatagában álljunk meg egy pillanatra a kereszt előtt, fogalmazzuk meg mi is imánkat, ahogy Assisi Szent Ferenc tette e szép imájával,

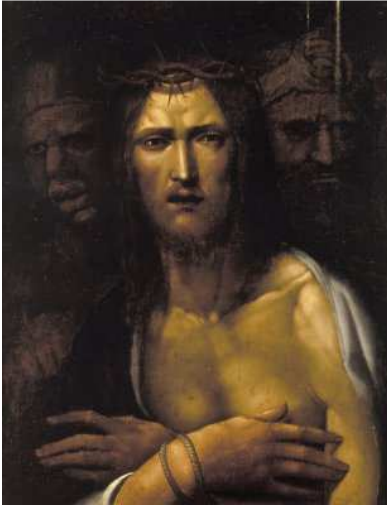
Fölséges és dicsőséges
Isten,
ragyogd be szívem
sötétségét,
és adj nekem
igaz hitet, biztos
reményt
és tökéletes szeretetet,
érzéklet és értelmet,
Uram,
hogy megtegyem
a te szent és igaz
parancsodat.

Zoltán atya

Áldott húsvéti ünnepeket kíván Zoltán atya
és a Szent Anna egyházközség,
Leányfalu minden lakójának,
e lap minden olvasójának!

Jézus feltámadása Szent Máté Evangéliuma szerint (27, 11-26):

Giovanni Antonio Bazzi Sodoma:
Ecce Homo

Közben Jézust a helytartó elé állították. A helytartó megkérdezte tőle: "Te vagy a zsidók királya?" "Te mondd" - felelte Jézus. A főpapok és vének vádjaira azonban nem felelt semmit. Erre Pilátus így szólt hozzá: "Nem hallod, mi mindennel vádolnak?" De ő egyetlen vádjukra sem felelt. Ezen a helytartó igen meglepődött.

Az ünnep napján a helytartó szabadon szokott bocsátani egy rabot, a nép kívánsága szerint. Volt akkor egy hírhedt rabjuk, Barabásnak hívták. Pilátus kérdést intézett hozzájuk: "Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül, Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?" Tudta ugyanis, hogy csak irigységből adták kezére.

Míg ott ült ítélőszékében, a felesége üzenetet küldött neki: "Ne legyen közöd annak az embernek a dolgához! Az éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta." A főpapok és a vének felbujtották a népet, hogy Barabást kérje ki, Jézusnak pedig kívánja halálát. A helytartó tehát föltekintett a kérdésre: "Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül?" "Barabást!" - kiáltották.

Pilátus tovább kérdezte: "Hát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak, mit tegyék?" Mind azt kiabálták: "Keresztre vele!" "De hát mi rosszat tett?" - kérdezte. Annál inkább ordították: "Keresztre vele!" Pilátus látta, hogy nem megy semmire, sőt a zajongás még fokozódik is. Vizet hozatott, s a nép szeme láttára megmosta kezét: "Ennek az igaz embernek vére ontásában én ártatlan vagyok - mondta. - Ti lássátok!"

Erre az egész tömeg zúgta: "Vére rajtunk és fiainkon!" Akkor szabadon bocsátotta Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta nekik, hogy feszítsék keresztre.

Húsvét ünnepének múltja

Tudjuk az Újszövetségből, hogy Jézus Krisztus kereszthalála, majd feltámadása a zsidók nagy ünnepét közvetlenül megelőzően történt. A zsidó főpapok ezért sürgették az elítélést és kivégzést, hogy még az ünnep előtt megtörténjen. Ők meg akarták semmisíteni Jézust, de a Feltámadással az ünnep nemhogy megsemmisülést, hanem dicsőséges új életet hozott. Így lett húsvét a legnagyobb ünnep.

De milyen ünnep volt ezt megelőzően?

Ez a peszáh-ünnep volt a zsidók számára. A 'peszáh'-szó jelentése, nyelvi eredete szerint az egyiptomi rabságban élő zsidók megszabadulását megelőzően Jahveh, azaz az Isten a tíz csapástól megmentette a zsidók házait, azaz átvonult, átugrott azokon. A 'peszáh' héber szó arámi nyelven 'pászka', így a peszáh-ot pászka ünnepként is említik.

Az ünnep ideje azonban még régebbi múltra tekint. Tavaszi kultikus ünnepről van szó, a nomád, az iszlám előtti arab pásztorok ünnepe. A tavaszi teliholdhoz kötött nomád ünnep tehát, amely az útra készülődés, a felkerekedés jeles eseménye volt. Ilyenkor útra készen, naplemente után áldozati állatot vágtak le, és közösségi lakomát tartottak. Három motívum szerepelt: a vér, a lakoma és az útra kelés. Az áldozati állat vére őrizze, védje a közösséget, a közös lakoma erősítse a nemzetséget, a rítus és lakoma pedig felkészít az útra kelésre.

Az ünnep jelentése ezáltal egy átmenet, váltás az elmúlt időből egy új időszakba. A zsidók erre az ünnepre helyezték Jahveh üdvözítő tetteinek megünneplését, amely ugyancsak egy lezárt időből való új időszakot nyitott számukra.

Az ünnep az idők folyamán magába olvasztotta a 'mazzot' ünnepet is, amely mezőgazdasági eredetű, valószínűleg árpa-aratáshoz köthető. Ebből viszont a kovásztalan kenyér fogalma származik, a 'pászka' másik jelentése, amit 'laska', vagy 'macesz' néven is említenek.

Jézus idejében még kettős ünnep volt a húsvét. A pászka ünnepe az egyiptomi tíz csapástól való isteni mentesség ünnepe, majd a kovásztalan kenyér hétnapos ünnepe. Mivel az Ószövetség szerint az egyiptomi kivonulás éjjel történt, ezért a zsidók az ünnep előestéjén tartották a 'széder' estét ('széder' – előírásos rend szerinti vacsora).

A vacsorán kovásztalan kenyeret, tormát és bányt ettek, illetve esznek ma is a vallásos zsidók. A vacsora családi körben zajlik, amelyen az apa a gyermek kérdéseire válaszolva elbeszéli az egyiptomi kivonulás eseményeit.

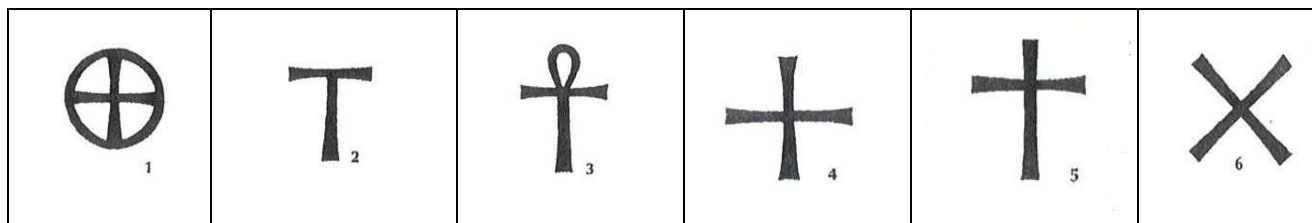
A vacsorán sokszor idegenek, pl. zarándokok is részt vehettek, vagy valamilyen más kötelék szerint összetartozók alakítottak egy vacsora-közösséget. Ilyen volt Jézus és tanítványainak húsvéti vacsorája, az utolsó vacsora is.

Az ünneplés átfogja az üdvösség titkának egészét: a szenvedés, halál és feltámadás egységét. Ezen belül az ázsiai keresztények inkább Urunk szenvedésére és halálára tekintenek az ünnepen, és előretekintenek föltámadására, a római keresztények pedig a Föltámadott előtt hódolnak és visszatekintenek a keresztre.

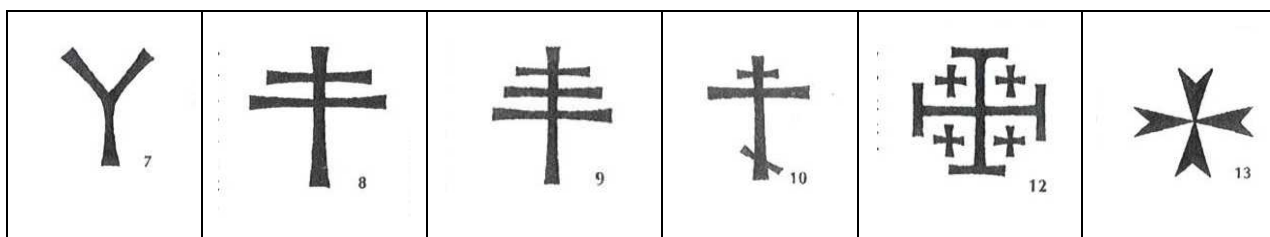
A keresztény húsvét lényege Jézus Krisztus halála és föltámadása, de az ünnephez tartozó hagyományok ma is sok mindenben tükrözik az ünnep múltját, történetét, szokásait.

A kereszték sokfélesége

A keresztalak-ábrázolás jelkép, jelentéssel bír. Alább a leggyakrabban előforduló kereszték:

1. A négyküllős *körkereszt* a kereszténység előtti nap és világosság szimbólum. Az évszakokat és a négy égtájat jelképezte, ezen keresztül a világmindenséget.
2. A *Tau-kereszt* szimbóluma visszanyúlik az Ószövetségbe. A héber *Tav* betű formája. Az egyházatyák Ezekiel leírását a megváltás jeleként magyarázzák, miszerint egy angyal az Úrtól parancsot kap, hogy *Tav* betűvel jelölje meg azokat, akik elkerülik a büntetést és megszabadulnak. Szt. Antal remetét is Tau-kereszttel szokták ábrázolni, ezért Antal keresztnek is nevezik.
3. *Füles-kereszt* az egyiptomi hieroglifákban az élet jele. A vízszintes vonal a körrel a felkelő nap, a függőleges az életet adó napsugár. E pogány jel keresztény átértelmezést nyert.
4. A *görög kereszt* négy szára egyforma hosszú. A körkeresztre emlékeztet. Már sajátos értelemben vett keresztény jel, amelyet számos tárgy díszítésére sokszorozva használnak.
5. A *latin kereszt* adja vissza leghűbb alakban azt a történeti kereszt alakot, amelyen Krisztus meghalt üdvösségünkért.
6. Az *András kereszt* Szt. András apostol vértanúságának jele.

7. A *villáskereszt* a keresztvízre való rálehelés formája. Eredetileg valószínűleg életfa-jelkép.
8. A *kettős kereszt* felső kisebb szára a kereszt felirattáblájára utal. *Apostoli keresztnek* is nevezik, az érsekek és pátriárkák címerjele. Szt. István királyunk koronázásakor a király előtt kettős keresztet vitt egy püspök. A magyar címerbe így került a kettős kereszt, amit emiatt *magyar keresztnek* is neveznek.
9. Az érseki keresztől való megkülönböztetésül a *pápai kereszt*hez egy harmadik vízszintes szárat is illesztettek. Pápák ábrázolásakor látjuk a hármass pápai keresztet.
10. Az orosz *ortodox kereszt*en a harmadik, ferdén álló szár a felfeszített Krisztus lábszár-támaszára utal, de az alsó szár az 'igazság mérlegét' is jelenti.
12. A *jeruzsálemi kereszt*: egy nagyobb keretében négy kisebb kereszt Krisztus öt szent sebére utal. A Szent Sír lovagjai viselték fehér palástjukon.
13. A *máltai kereszt* a johannita lovagok (Máltai Lovagrend) jelvénye. Nyolc csúcsát a nyolc boldogságra vonatkoztatják.

Az év eleji ökumenikus imahét

Évek óta zajlanak januárban az ökumenikus imahetek a keresztény, keresztyén egyházakban, így Leányfalun is.

Zoltán atya igehirdetése a Református templomban

Pályi Péter református lelkész igehirdetése a Szent Anna templomban

Az ilyen heteken, így az idei héten is egy központilag megadott, a Szentírás valamely részletéhez köthető gondolatra voltak felfűzve a református, a baptista, az evangélikus és katolikus hívek összejövetelei. Ebben az évben az emmauszi tanítványok esetéről elmélkedtek az igehirdetéseket végző lelképásztorok.

Gulyás Zsolt atya igehirdetése a Református Szeretotthonban

Kovács Tamás református lelkész igehirdetése a Szent Anna templomban

Ismeretes a történet, amelyben Jézus két tanítványa Emmausz felé gyalogolva beszélget a nagypénteki keresztre feszítésről, Jézus haláláról, az ismerős asszonyok számukra még hihetetlen történetéről, Jézus üresen talált sírjáról. A hozzájuk csatlakozó feltámadt Krisztust nem ismerik fel, majd csak később, amikor az együtt elfogyasztott vacsora során megtöri nekik a kenyeret.

Az elmélkedésre bőven alapot adó szentírásai történet más és más kifejtése az igehirdetést végző lelképásztorok által a résztvevő hívek számára tartalmas órákat hozott a közös ima és ének egyesítő élményén kívül.

A farsang és a böjt harca

Az alábbi kép bizonyítja, hogy a farsangi kicsapongások és a böjt aszkézise (a test legyőzése a lélek emelése érdekében) nem mai korunkban csap össze először, hiszen id. Pieter Bruegel flamand festő 1559-ben is megtapasztalta ezt. Más képeiről is jól ismert stílusában mutatja a gyarló emberek sokféleségét, apró jelenetek tömegének ábrázolásával.

id. Pieter Bruegel: A farsang és a böjt harca, 1559

sújt a támadók felé. A kocsi mögött alamizsnaosztók, betegek és ápolók csoportja.

A kép tanúsága szerint már 450 évvel ezelőtt is konfliktus állt fenn a farsang és a böjt között. Vélelmezhetjük, hogy sokkal korábban sem volt ez másképp. Akkor is, most is az a konfliktus alapja, hogy sokan nem tudják, hogy mikor minek van ideje. A farsangi vigasságok sem azonosak végtelen kicsapongásokkal, a mértéktartás ott is szükséges. De a böjti időben már biztosan nincs helye a farsangnak.

A böjt nem éhezés, nem fogyókúra, nem méregtelenítő kúra, vagy egyéb, a testet sanyargató terápia. A böjt vallásos gyakorlata a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozat és a könyörgés kifejeződését szolgálja. Hasonlóan az ádventi időszakhoz, ebben az időben is a lélek megtisztulását kell, hogy segítse a testi örömeiről való lemondás, az éhség időszakos vállalása, eltűrése, vagy a szegények megsegítése. A lemondás testvére az áldozatvállalásnak, amelyet ily módon lehet gyakorolni. Ha mindezt felajánljuk az Istennek, akkor ez jelzi az ember Isten iránt tanúsított szeretetét és az érte való áldozatvállalását.

A rózsafüzér nem dísz tárgy, főleg nem nyaklánc!

Rózsafüzér az utóbbi időben nem csak autók visszapillantó tükréből köszön rám, egyre gyakrabban látom fiatalok nyakában, mint egy nyakláncot. Vajon azoknak a fiataloknak, akiknek fogalmuk sincs e liturgikus tárgy, vallási jelkép használatáról, vajon jelent e számukra valamit a nyakukban viselt lánc, azon kívül, hogy jól néz. ('David Beckham' rózsafüzért is árulnak!?)

Az emberek hétköznapi nyelvezetében is sokszor előfordul a szakrális nyelvezet használata, főleg a médiában, de félok, hogy mivel nem ismerik e szavak, fogalmak jelentését, nem is illik az adott gondolathoz, amihez használják. E vallási kifejezéseknek, fogalmaknak sokkal mélyebb a tartalma, mint ahogy a hétköznapi összefüggésekben használják. Meg kell tanulni az ilyen szavak, fogalmak szakrális, vallási jelentését nemcsak azért, hogy helyesen használjuk azokat, hanem mert ezekkel a kifejezésekkel, fogalmakkal próbálta, próbálja meg az ember kifejezni vallási élményét, a távolinak és egyben közelinek megélt Isten-kapcsolatát.

Generációk nőnek fel, amelyeknek fogalmuk sincs a vallási nyelvezetről, kifejezésekről, jelképekről!

Elszomorító, amikor megkérdik: ez milyen templom! Nem tudnak a katolikus és a református templom vallási megjelenésében

Azon túl, hogy érdemes böngészni a képet, keresni az említett gyarlóságokat, vizsgáljuk meg közelebbről a kép címadó jelenetét a kép előterében.

A hordón lovagol egy nagy hasú polgár, nyársát lándzsaként tartva, körötte bohócsipkás emberek, akik nekitojlik a hordót a szembejövő böjti csoportnak. Mögöttük az erősítés, a sokféle étel, a muzsika, a vidámság. A megtámadott sovány alak az aszkézist sugallja. Szerzetesek húzzák kocsiját, ő pedig egy péklapáttal, azon halakkal

különbséget tenni. Nem egyszer kérdeznek ilyeneket, sokszor nem is olyan fiatalok.

Az emberek nagy része ma Magyarországon nincs tisztában, mit jelent számára a haza, e hazának vallása, kultúrája, történelme, jelene, jövője. Él e hazában közösséghez tartozás nélkül, a maga zárt világában, Isten nélkül. Annyira 'modern', hogy 'mindenhez ért', és nem veszi észre, hogy rég romokban hever körülötte minden lelkileg, emberileg. Ahol kizárják az Istent az életükből, ott nagy a lelki nyomorúság! E nyomorúságban vergődik ma a magyar nép.

Nem marad más számunkra, mint az imádság, önmagunkért, népünkért. Az ember egyik legrégebbi imádsága, amelyet évszázadok óta 'morzsolnak', a Rózsafüzér, vagy a magyar hagyomány szerinti nyelvezetben: Szentolvasó. Mekkora lelki segítség az ember számára egy tizedet mindennap elimádkozni!

Megboldogult János Pál pápa oly szépen tanítja a rózsafüzér imádságának üzenetét, utalva Szűz Máriára: „Te vagy az Egyház emlékezte, az Egyház Tőled tanulja, Mária, hogy az anyaság annyit jelent, mint élő emlékezteté válni, tehát a szívünkben megjegyezni, el-gondolkodni az örömdetes, fájdalmas, dicsőséges eseményekről. Mária megőrizte szívében, az emlékezetébe véste ezeket az eseményeket. Ő volt az emlékezet az Ósegyházban és megmaradt ennek az emlékezetnek az Egyház történetének minden századában.”

Tanuljunk meg a rózsafüzért imádkozni a hagyomány szerint!

Zoltán atya

Emlékezés a 10 éve elhunyt Koroncz Lászlóra, Leányfalu egykori plébánosára

Koroncz Lászlót (1925. május 10. Somogyszob - 2000. december 10. Székesfehérvár) 1948-ban szentelték pappá. Szolgálati helyei káplánként: 1948-1953 Balatonlelle és Tapolca, majd plébánosként: 1953-1961 Nagyesztergár, 1961-1962 Lókút, 1963-1967 Enying, 1967-1983 Búcsúszentlászló, 1983-1992 Leányfalu, 1992-1999 Nagykanizsa. 1999-2000 között Székesfehérváron a papi otthon lakója. Temetése 2000. december 18-án volt Balatonfenyvesen.

„Szülőfalum, Somogyszob plébánosának embersége indított el a pályám felé.” – vallotta egy beszélgetés alkalmával. Így lett előbb pap, plébános, majd igazgató. Koroncz László atyát Lékai László bíboros 1983-ban nevezte ki a II. világháború utáni első magyar lelkigyakorlatos ház legelső igazgatójává. A Veszprémi Püspökségtől kérte kölcsön, mivel Leányfalu akkor még a Fehérvári Püspökséghez tartozott, Koroncz atya pedig - aki Lékai bíboros úr káplánja volt az 50-es években - Búcsúszentlászlón szolgált.

Leányfalu plébánosa, dr. Katona Pusztai Sándor 1983. március 5-én hunyt el, ezután egy ideig a helyettesi feladatokat a dunabogdányi plébános, Berényi Sándor látta el. Kihalt, üres volt a falu saját pap nélkül, hiányzott Tiszi bácsi ... A húsvéti ünnepi szertartásokat Csizmadia György Lénárd atya – falunk szülőtte – celebrálta esztergomi kispapokkal körbevéve. Vigasztalás és ajándék volt számunkra ez a pár nap. Egy ideig még vasárnaponként Gyuri atya misézett, ő hozta az első imakönyveket is templomunknak. Aztán lassan Koroncz atya vette át a papi teendőket...

Először a Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház felszentelésén találkozhattak Koroncz László atyával a leányfalusiak, majd nyáron a vasárnapi szabadtéri szentmiséken hallhatták. Bár csak 1985-ben lett hivatalosan kinevezve Leányfalu plébánosának is, de már addig is, amit csak tudott megtett a leányfalusi egyházközségért. Misézett, a gyerekeknek hittanórákat tartott, és előkészítette az egyházközségi képviselőtestület átalakítását.

Amikor már tehetett, nagy erővel látott neki az átalakítási munkálatoknak, megtervezte és szervezte az újjáépítést. Az egész tetőszerkezet átépítésre került. Plébániánk plébánosi lakást, irodát, hittantermet és tetőteret kapott, ahol kisebb lakrészeket alakított ki. Úgy tervezte, hogy a szobákat nyaralás vagy lelkigyakorlat céljára kiadja majd az egyházközség. Olaj központi fűtést vezetett be az egész házba. A szükséges pénzt is előteremtette hozzá. A hívek bevonásába és mozgósításában is nagy gyakorlattal rendelkezett, hiszen Leányfalu előtt, búcsúszentlászlói plébánosként a filiájához tartozó Nemeshegyes templomot építtetett. 1976-ban a templom felszentelésekor – ahova huszonnyolc autóbusz, ezer gépkocsi hozta a híveket és a Mátyás-templom 35 tagú kórusa énekelt – így fogalmazott Koroncz atya: „Egymillió forintból és kétmilliónyi hitből épült e templom.” Kétmillió forint volt ugyanis a társadalmi munka értéke. „Kiváló diplomáciai

érzékel, kapcsolatrendszerrel és szervezőképességgel bírt Koroncz László plébános.” - jellemezte Farkas László polgármester később nemeshetési emléktáblája avatásakor.

Mindig is nagyon fontos volt számára a templomi ének, a muzsika. „*Aki szépen énekel, kétszer imádkozik!*” Csaknem minden szolgálati helyén épített vagy javított orgonát. 1953-ban például Nagyesztergáron a legnehezebb időben is villanyra köttette az orgonát, orgonakórust hozott létre és passiójátékot tanított be. Leányfalun is hasonlóképpen tett, megépíttette az orgonát, a híveket énekelni tanította és virágvasárnap már mi is közösen énekeltek a passiót.

Amikor elkészült a leányfalui plébánia, kántor-hitoktatónő költözött ide, ő látta el a kántori feladatokat és a hitoktatás egy részét, segítve a plébános-igazgató munkáját.

1986-ban a nándorfehérvári diadal 530. évfordulója alkalmából emléktáblát helyezett el a templom külső falán.

1991 nyarán elkészült a lelkiGYakorlatos ház új épületszárnya, és felszentelték a hozzáépült templomot is. A jelentős eseményen Göncz Árpád köztársasági elnök is részt vett. Olyan hírek is jártak az idő tájt, hogy az épületben - a templommal szemben - pápai lakosztályt rendeztek be, ha bármi bonyodalom adódna az 1991-es pápalátogatásnál. A katolikus egyház feje végül nem, de kicsivel később a buddhizmus feje, a Dalai láma Koroncz atya és egyben Leányfalun vendége is volt néhány napra. Falunk polgármestereként nekem is nagy élmény volt, hogy köszönhettem őket.

Koroncz atya ökumenikus gondolkodású volt, minden évben részt vett az ökumenikus imaesteken. Nem is csoda, mert református gimnáziumba járt, katolikus, evangélikus, református és zsidó vallású barátai is voltak. Modern felfogású volt, hiszen ő jelölt először nőket az egyházközségi képviselők közé – így kerülhettem be ekkor én is a testületbe -, ahogyan az ő idejében szolgálhattak először az oltár körül leányok is ministránsként.

Kedves, közvetlen, vidám ember volt Koroncz atya, esténként a főút mellett láthattuk, ahogy kék tréningruhájában komótosan kocogott.

A szentmisékre általában gyalog jött át, és rózsafüzérrel a kezében ballagott haza a LelkiGYakorlatos Házba. Nagy Szűzanya tisztelő volt, kisdiák korától mindennap elimádkozta a rózsafüzért. A szépirodalom szerelmeseként csodás versidézetekkel tarkította prédikációit. Hittankönyvet is írt bérmeákosoknak, jegyeseknek. A fiatalokkal is jó kapcsolata volt, elindította az ifjúsági hittant, és a cserkészmozgalmat is lelkesen segítette. Különösen a kisgyermeket szerette, elérzékenyült mindig, ha kisbabát tartottak elébe, hogy megkeresztelje. „*Ti szép gömbölű fejű gyerekek!*”-mondogatta kedves csodálattal. „*Na és milyen lett a bizonyítvány..., bizony hitvány?*”-tréfálkozott az iskolásokkal gyakran.

Minden tettét precizitás jellemezte. Körmenetek alkalmával nehéz volt elérnie, hogy a hívek a pap előtt is menjenek, külön a gyerekek, a nők, az énekkar és a férfiak és négyesével, szabályos rendben vonuljanak. Szeretett dolgozni is, tevékenyen részt vett a fizikai munkálatokban, az építkezésekben, a temető takarításban vagy éppen a templom sétány kikapálásában, a murvázás kiegyenesítésében, mindig nyílegyenesre... Ilyenkor szoktam volt vele beszélgetni, miközben segítettem neki gyomlálni a sétányt a régi Polgármesteri Hivatallal szemben.

A templom előtti tér kulturáltabb kialakítására nagyon vágytunk a nyári szabadtéri szentmisék szebbé tétele miatt és már folyamatban volt a tervezés, amikor elhelyezték tőlünk Nagykanizsára. Úgy látszott, hogy nem lesz belőle semmi, pedig az önkormányzat adta volna a követ, és az anyagi támogatást is...

Egyszer csak visszajött, megszervezett és elintézt mindent. „*Szeretet nélkül pedig semmit nem lehet elintézni*”-vallotta. Végül tehát mégis megépülhetett a tér, az önkormányzat pedig kifizette a viakolort és a székeket. Hihetetlen energiával dolgozott tovább a közösségért és a Jóistenért új helyén, Nagykanizsán is. Később ahányszor csak Leányfalun járt mindig beszaladt a Polgármesteri Hivatallal, ha csak pár percre, de megörvendeztetett bennünket. Leányfaluról is felkeresték volt hívei, barátai. Amikor a papi otthonba került, meglátogattuk utódjával, Horváth Sándor atyával. Örült nekünk, pedig nagyon betegen feküdt, szenvedett... Temetésén is sokan ott voltunk, a LelkiGYakorlatos Ház dolgozóival együtt.

Koroncz atya az egyháztanáccsal, fehér asztal mellett

2005-ben Gombos Tibor újmisési pap, Koroncz atya egykori hittanosa így nyilatkozott róla a Zalai hírlapban: „Szívesen gondolok Koroncz Lászlóra, aki imádságos lelkületével, mély Isten- és egyházszeretettel és nem utolsó sorban mérhetetlen emberszeretettel igazi példakép lett számomra.”

Úgy gondolom, mi sem írhatnánk róla szebben.

Adorján Istvánné, Leányfalu nyugalmazott polgármestere
Az írásban felhasznált egyéb információkat Adorján Katinka gyűjtötte.

Készül a közösségi helyiség

A plébánia épületének emeletén megindult a közösségi terem kialakítása. Korábban több kisméretű szálláshely, szoba-fürdőszoba foglalta a helyet, amelyek már sok év óta kihasználatlanul álltak. Ugyanakkor szükség lett volna valamilyen nagyobb helyiségre, ahol összejövetelek rendezhetők.

Ilyen alkalom volt több is az elmúlt években, amikor 20-30-40 személy elhelyezése megoldatlan volt. Ilyen eset volt tavaly, amikor a penzinger látogatókat a rossz idő miatt a plébánia helyiségeiben láttuk vendégül.

A helyiség befejezéséhez (villanszerelés, burkolások, asztalok, székek) még további adományokra van szükség.

A helyiségben lehetőség lesz olyan programok megszervezésére, amelyre eddig legfeljebb a templom adott – korlátozottan – lehetőséget, mint például előadások, zenei események, filmek közös megtekintése, közösségi találkozók.

Szertartások rendje a Nagyböjttől a Nagyhéten és Húsvétkor

Nagyböjt:

Keresztút: minden pénteken 17 órakor.

Péntekenként a keresztút előtt, vagy a mise után lehetőség van gyónásra, lelki beszélgetésre. Virágvasárnap (április 5.) 15-16 óra között bűnbánati liturgia, gyónási lehetőséggel.

Nagyhét:

Hétfő, kedd, szerda:
Nagycsütörtök
Nagypéntek

Nagyszombat

Húsvét vasárnap

Húsvét hétfő

08:00 Szentmise
17:30 Szentmise, Szentségimádás
15:00 Keresztút
17:30 Szent Liturgia
17:30 Feltámadási szentmise
18:30 Körmenet (gyertyát hozzunk, tölcserrel!)
9:00 Ünnepi szentmise
10:30 Családok miséje
9:00 Ünnepi szentmise
10:30 Családok miséje

A szentmisék rendje az évközi időben:

Hétfő, kedd, szerda, csütörtök 08:00
Péntek 17:30
minden első pénteken mise után szentségimádás
Szombat, vasárnapi előmise 17:30
Vasárnap 9:00
Családok miséje 10:30

Gyónási lehetőség: szentmisék előtt fél órával, illetve előzetes megbeszélés szerinti időpontban.

Idősek és betegek szentséggel való ellátása otthon, a hónap első péntekén, vagy előzetes megbeszélés alapján.

Római Katolikus Plébánia telefonszáma: 26/383-091

Cím: Szent Imre herceg útja 14.

Plébános: Szalay Zoltán atya

Ügyfelfogadás: csütörtök: 9:00-10:00, péntek: 16:00-17:00, vagy előzetes telefonos megbeszélés szerint

Segítse egyházközségünket! Számlaszám: 64700083-10001679 (Takarékszövetkezet)